

Zajtra bude krásne

Karol Duchoň

Keď je hoci mráz, keď vonku leje,
ja vždy v sebe nádej mám,
tá moja nádej, tá mi zašepká,
že ten vlastne pravdu má, len čo sa smeje.

Či už padá dážď a či sa mračí,
za golier keď padá zo striech,
ja to vždy hlásam, že najlepší liek,
na to je smiech.

Zajtra nádherný bude deň jak pochodeň,
všade samý lúč a zmizne clivota a tieň,
kto skúpu má dlaň ten zle tu pochodí,
ten spozná čo smie.

Hlava moderná sa pýta ako ja,
čo to vlastne teda chcem,
či snáď láska to byť má,
ach tú tú si bráň, tá srdcu lahodí,
kto tú má ten vie, že zmizne zajtra tieň.

Keď sa mrholí, nech hromy bijú,
ja vždy v sebe nádej mám,
tá moja nádej, tá mi zašepká,
že ja som ten pán, čo nestratí ju,
keď je chladný srieň a hmla keď padá,
za golier keď sadá zo striech,
ja to vždy hlásam, že najlepší liek,
na to je smiech.

Zajtra nádherný bude deň jak pochodeň,
všade samý lúč a zmizne clivota a tieň,
kto skúpu má dlaň, ten zle tu pochodí,
ten spozná čo smie.

Hlava moderná sa pýta ako ja,
čo to vlastne teda chcem,
či snáď láska to byť má,
ach tú tú si bráň, tá srdcu lahodí,
kto tú má ten vie, že zmizne zajtra tieň.

Nádherný bude deň jak pochodeň,
všade samý lúč a zmizne clivota a tieň,
kto skúpu má dlaň, ten zle tu pochodí,
ten spozná čo smie.

Hlava moderná sa pýta ako ja,
čo to vlastne teda chcem,
či snáď láska to byť má,
ach tú tú si bráň, tá srdcu lahodí,
kto ju má, ten vie.

Nádherný bude deň jak pochodeň,
všade samý lúč a zmizne clivota a tieň,
kto skúpu má dlaň, ten zle tu pochodí,
ten spozná čo smie.

Hlava moderná sa pýta ako ja,
čo to vlastne teda chcem,
či snáď láska to byť má,
ach tú tú si bráň, tá srdcu lahodí,
kto ju má ten vie.